

Arrest

nr. 282 634 van 4 januari 2023
in de zaken RvV X, RvV X en RvV X

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gezien de verzoeken en de instemmingen om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikkingen van 7 november 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 16 november 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoekster, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV X, is de moeder van eerste en tweede verzoeker, wiens beroepen bij de Raad gekend zijn onder de rolnummers RvV X en RvV X. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In de verzoekschriften van eerste en tweede verzoeker wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoekster integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de drie zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

2. Over de gegevens van de zaken

Verzoekende partijen, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 6 september 2021 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken op 7 september 2021 om internationale bescherming. Op 28 juli 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op dezelfde dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De derde bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de moeder van eerste en tweede verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische Koerdische te zijn, geboren op (...) 1971 in Erbil (Noord-Irak, Koerdisch Autonome regio – KAR). U ging tot het vierde leerjaar naar school en heeft nooit gewerkt. U trouwde rond 1997 met uw neef A. M. (...). Jullie kregen vier kinderen samen: M., M. A. M. (...), M., I. A. M. (...), N. (...) en I. (...). In Irak wonen momenteel nog uw moeder en zus A. K. (...). Uw zus verloor recentelijk haar echtgenoot in een auto-ongeluk. Uw broer Z. H. (...) woont al ruim 20 jaar in België en uw andere broer A. H. (...) woont met zijn familie in Griekenland.

Uw zonen zijn allebei ziek. De oudste zoon A. (...) heeft nierproblemen. Uw jongste zoon I. (...) heeft problemen met zijn ontlasting. Doorheen de jaren gingen jullie op en af naar Iran en India voor verscheidene onderzoeken en operaties. Er werd jullie in die ziekenhuizen aangeraden om een medische oplossing in Europa te gaan zoeken voor uw kinderen.

U verliet samen met uw gezin Irak ergens in 2019 met het vliegtuig van Irak naar Turkije. Jullie verbleven een week in Turkije alvorens illegaal naar Griekenland te gaan. Van hieruit gingen jullie illegaal verder via de Balkanroute. Jullie belandden een lange periode in een vluchtelingenkamp in Bosnië. Op een dag, ergens in 2020, ontstond er protest in het kamp. Vele bewoners stonden buiten en er was chaos. Uw man kreeg in deze chaos een klap op zijn achterhoofd van een bewakingsagent waarop hij bewusteloos viel. Jullie werden na een uur wachten naar een ziekenhuis gebracht. Uw man lag vervolgens ruim een maand in het ziekenhuis. U kreeg amper informatie en mocht uw man ook niet zien. Uiteindelijk kreeg u te horen dat uw echtgenoot overleden was. Wat er precies gebeurd is en waaraan uw man nu feitelijk overleden is, werd jullie nooit meegedeeld noch kregen jullie enig document hieromtrent. Uw kinderen zijn getraumatiseerd door deze gebeurtenissen en voornamelijk uw zoon I. (...) gaat hier slecht mee om. Hij is vaak driftig en agressief.

Uw broer Z. H. (...) kwam na het overlijden van uw echtgenoot naar Bosnië om alles te regelen. Uw man werd uiteindelijk gerepatrieerd naar Irak. U wilde niet terug naar Irak omdat u daar geen mogelijkheid heeft om uw zonen te laten behandelen. Uw doel was bij vertrek sowieso om naar België door te reizen. Bovendien vernam u ook via uw broer dat uw schoonbroer S. (...), de broer van uw overleden echtgenoot, hem opbelde met de melding dat hij de voogdij over uw kinderen wil en voorstelde dat u in Irak opnieuw zou trouwen. U weigerde dit en hoorde hier verder niets meer over.

Op 7 september 2021 vroegen u en uw twee meerderjarige zonen internationale bescherming aan in België aan.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: medisch rapport (origineel), personaliapagina van uw paspoort (kopie), een levensakte (kopie), een overlijdensakte (kopie), papieren van de ambassade in Bosnië(kopie) en een USB stick. U heeft zelf geen idee wat er op de USB-stick staat maar uw broer raadde u aan deze voor te leggen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen blijkt dat u suikerziekte heeft. Uit de historiek van uw medisch dossier blijkt voorts dat u voor buikpijn, druk op de borst, braakneigingen en verandering in stoelgang medisch werd opgevolgd. Na meerdere onderzoeken blijkt u te lijden aan migraine en u testte covid positief.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u er tijdens het gehoor nadrukkelijk op gewezen dat u ten allen tijde kon aangeven indien u (extra) pauzes wou en altijd kon vragen om naar de toilet te gaan of water te drinken (CGVS, p. 2). Op geen enkel moment tijdens het gehoor vroeg u om een extra pauze of een tijdelijke onderbreking noch haalde u aan dat u, omwille van uw gezondheidsproblemen, niet (langer) aan het gehoor kon deelnemen. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat u effectief in staat was aan het persoonlijke onderhoud deel te nemen en de u gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden. U werd hier ook op het einde van de persoonlijke onderhoud nog eens naar gevraagd en antwoordde bevestigend dat u alles had kunnen vertellen en dat u alle vragen en de tolk goed had begrepen (zie CGVS1 p. 17 en CGVS2n p. 9).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient te worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

U verklaarde vooreerst Irak te hebben verlaten, en er actueel niet te kunnen terugkeren, omwille van de medische problemen van uw kinderen. Dokters in het buitenland hadden u meegedeeld dat de medische behandeling in Europa beter zou zijn voor hen (CGVS1, p. 14). U haalde voorts nog aan dat een terugkeer naar Irak thans niet mogelijk is daar uw schoonbroer S. (...), sinds het overlijden van uw echtgenoot, uw kinderen wil opeisen en voorstelde dat u opnieuw zou huwen. Ten slotte verwees u ook naar uw eigen medische problemen die uw leven bemoeilijken (zie supra) (CGVS2, p. 1 & p. 8).

Wat betreft de nood aan ondersteuning en (medische) zorg voor uw twee zonen, dient te worden opgemerkt dat dit geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Uit uw verklaringen blijkt immers dat het over problemen van louter socio-economische, sociale en medische aard gaat. U haalde moeilijkheden aan om een gepaste behandeling voor uw zonen te krijgen in Irak alsook verwees u naar de financiële kosten die met een behandeling gepaard gaan. Deze problemen ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin volstaan deze problemen om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 §2 a) en bij van de Vreemdelingenwet.

Blijkt immers dat de medische problemen van uw zonen aangeboren zijn en zij hier al voor uw vertrek uit Irak voor in behandeling waren, dit zowel in Irak alsook elders (CGVS2, p. 7). Zo zijn zij onder andere naar ziekenhuizen in India en Iran geweest voor medische bijstand. Uw zoon verklaarde ook in Irak naar het ziekenhuis gegaan te zijn en daar operaties gehad te hebben (CGVS1 A. (...), p. 9). Dat uw zonen aldus geen medische ondersteuning kon krijgen in Irak, dan wel voor uw vertrek uit Irak, wordt hierdoor tegengesproken. Blijkt bovendien dat u, wanneer u met uw zonen naar het buitenland, i.c. India en Iran, reisde voor medische bijstand, ook telkens naar Irak terugkeerde. De medische problemen en hiermee gepaard gaande problemen bleken voordien voor u aldus nooit eerder een reden om Irak te verlaten. Dat er eventueel adequatere medische hulp is in Europa, zoals de dokters u zouden meegedeeld hebben, wordt op zich niet betwist doch dit volstaat ook geenszins om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

Hoe dan ook, wat de medische situatie van uw zonen betreft en voor het verkrijgen van verblijfsvergunning op grond van deze situatie dient u te wenden tot de hiertoe geeïgende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde, op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Kan hier bijkomend opgemerkt worden dat de buitenlandse reizen die jullie voor uw definitieve vertrek uit Irak afgelegd hebben omwille van de medische onderzoeken van uw zonen (zie supra) een bepaalde financiële draagkracht vereisten. U verklaarde dienaangaande financieel bijgestaan te zijn in het verleden door verschillende personen en kennissen, onder andere om de operaties van uw zonen in Iran en India te financieren (CGVS2, p. 5). Daarnaast heeft u ook uw broer in België die in het verleden voor (financiële) hulp zorgde vanuit België. Waarom u aldus nu, ingeval van een terugkeer, niet meer zou kunnen steunen op dit netwerk om u (financieel) bij te staan bij het bekostigen van de behandeling(en) van uw zonen is niet duidelijk. U brengt hieromtrent zelf geen concrete elementen aan waaruit dit kan blijken en de Commissaris-generaal beschikt ook niet over dergelijke elementen.

Uit uw verklaringen blijkt daarentegen dat u ook na uw vertrek uit Irak nog kon rekenen op (financiële) steun van uw broer. Zo zorgde uw broer er, met behulp van de Iraakse ambassade in Bosnië, immers voor dat uw overleden echtgenoot naar Irak werd gerepatriëerd (CGVS2, p. 6). Dat uw broer niet meer zou bereid zijn u in de toekomst verder (financieel) te steunen of hulp te bieden indien nodig wordt hierdoor dan ook tegengesproken.

Dient voorts nog te worden opgemerkt dat u niet enkel op financiële steun kon rekenen, maar ook over een sociaal netwerk beschikt in Irak. Naast uw schoonfamilie – dat u thans problemen met hen kent, kan, zoals uit wat hieronder volgt zal blijken, niet worden aangenomen – en uw oom F. (...) – dat u met hem momenteel geen contact meer zou hebben betreft een loutere bewering die u niet weet te staven – heeft u nog verschillende andere (dichte) familieleden die tot op heden woonachtig zijn in Erbil. Ook al zou het vaststaan dat u met uw oom F. (...) actueel geen contact meer heeft, quod non, blijkt dat u met uw overige dichte familieleden wel degelijk nog steeds contact heeft. U heeft naast uw moeder en uw zus K. (...) ook nog een tante (langs moederskant) Z. (...) en haar twee zonen. Verder heeft u nog twee tantes (langs vaderskant), genaamd A. (...) en B. (...) (CGVS2, p. 2).

Dat u ingeval van een terugkeer naar Irak aldus niet bij hen zou terechtkunnen, toont u ook niet aan.

Naast de medische problemen van uw zonen, die de hoofdrede waren voor uw vertrek uit Irak, haalde u ook uw eigen medische problemen aan, i.c. maagproblemen, migraine en diabetes (CGVS2, p. 1 & p. 8). In navolging wat reeds werd opgemerkt omtrent de medische problemen van uw zonen, kan ook hier nogmaals worden benadrukt dat medische problemen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en u zich, voor het verkrijgen van verblijfsvergunning op grond van deze problemen, dient te wenden tot de hiertoe geeigende procedure (zie supra). U bracht ook geen concrete elementen aan op grond waarvan kan worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet in uw hoofde omwille van uw medische situatie.

Dient voorts te worden opgemerkt dat u, naast de medische problemen van uw zonen die aan de basis lagen van uw beslissing Irak te verlaten en een van de redenen zouden zijn waarom u tot op heden niet kan terugkeren, nog aanhaalde thans ook niet te kunnen terugkeren omwille van problemen met uw schoonbroer S. (...). Hij wil, nu uw echtgenoot – S. (...) zijn broer – overleden is, uw kinderen opeisen en stelde voor dat u opnieuw zou huwen. Echter, hier kan geen geloof aan gehecht worden en dit omwille van onderstaande redenen.

Wat betreft het probleem dat jullie nu zouden hebben met uw schoonbroer S. (...) dient immers opgemerkt te worden dat u hieromtrent geen aannemelijke verklaringen afgelegd heeft en bijgevolg niet heeft kunnen overtuigen dat u daarom heden ten dage risico loopt in Irak.

Allereerst dient onderlijnd te worden dat u en uw zonen tegenstrijdige verklaringen aflegden. Waar u verklaarde dat uw schoonbroer S. (...) voogdij wilt over al uw kinderen waren uw zonen er dan weer van overtuigd dat dit enkel betrekking heeft op uw dochters; dit omdat zij meisjes en minderjarig zijn. Waar u verklaarde dat het uw schoonbroer S. (...) is die achter uw kinderen aanzit, verklaarde uw jongste zoon I. (...) dan weer dat alle ooms uw dochters onder hun hoede willen (CGVS1, p. 14; CGVS1 A. (...), p. 11; CGVS I. (...)1, p; 10-11).

Wat betreft uw schoonbroer zelf, de persoon die u vreest, was het voorts opvallend vast te stellen hoe vaag jullie verklaringen waren. Zo diende u zelf eerst even na te denken over de naam van uw schoonbroer, de persoon die u onrechtstreeks bedreigde en die u vreest (CGVS1, p. 14). Uw zonen hadden ook elk hun moment nodig om op de naam van hun te vrezen oom te komen en I. (...) kon uiteindelijk geen enkele naam van zijn ooms noemen (CGVS1 A. (...), p. 10; CGVS1 I. (...), p. 11). Voorts verklaarde I. (...) ongerijmd dat hij en zijn broer nooit contact hadden met uw schoonbroer(s) en/of hun kinderen. A. (...) verklaarde 'natuurlijk' contact te hebben met zijn ooms, al was dit nooit sterk. Tijdens zijn jeugd kwamen de zonen van oom S. (...) bij jullie thuis spelen en ze zaten ook samen op school (CGVS1 A. (...), p. 11). Volgens A. (...) woonden jullie en uw schoonfamilie bovendien in dezelfde straat woonden (CGVS1 A. (...), p. 11) terwijl I. (...) volstrekt geen idee bleek te hebben waar de ooms woonachtig zijn (CGVS1 I. (...), p. 11). I. (...) en A. (...) verschillen slechts twee jaar in leeftijd en waren respectievelijk twintig en tweeëntwintig jaar bij vertrek. Dat zij over zulke fundamentele zaken ambigue verklaringen afleggen is opmerkelijk.

Los van voorgaande opmerkelijke bevindingen dient hoe dan ook te worden vastgesteld dat u uw vrees voor uw schoonbroer, en meer bepaald dat hij uw kinderen zal afnemen, geenszins heeft aangetoond. Zo steunt u zich op loutere beweringen en pure veronderstellingen.

Uw broer zou zijn opgebeld door uw schoonbroer en zou het nieuws vernomen hebben waarna uw broer u inlichtte. Verder dan het uiten van deze blote bewering – waarbij uw broer bezwaarlijk als een objectieve informatiebron kan beschouwd worden – komt u niet. U zou nooit zelf door uw schoonbroer S. (...) gecontacteerd zijn en u contacteerde hem ook zelf niet om hem hierover aan te spreken. Bovendien zou S. (...), buiten het ene (beweerde) telefoongesprek met uw broer, voorts geen verdere stappen gezet hebben of druk hebben uitgeoefend om effectief het hoederecht over de kinderen te verkrijgen. Het éénmalige telefoongesprek situeerde u bovendien 'na het overlijden van uw echtgenoot', wat ondertussen twee jaar geleden is. Sindsdien gebeurde hieromtrent niets meer (zie CGVS1 p. 14 en 15). Er kan dan ook bezwaarlijk gesproken worden van doorgedreven pogingen van S. (...) uit om het hoederecht over de kinderen op te eisen. U toont geenszins in concreto aan het risico te lopen daadwerkelijk uw kinderen te verliezen in geval van een terugkeer naar Irak.

Ook in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud kon u geen verdere concrete elementen aanbrengen die uw vrees uw kinderen te verliezen konden ondersteunen. Zo verklaarde u opnieuw verder niets meer vernomen te hebben aangaande deze kwestie. Buiten het ene (beweerde) telefoongesprek tussen uw broer en schoonbroer gebeurde er verder niets concreet. Op de vraag waarom u dan zo zeker was dat uw kinderen afgenomen zouden worden, kwam u niet verder dan te verwijzen naar de algemene Koerdische cultuur (CGVS2, p. 7-8). Het mag duidelijk zijn dat dit niet kan volstaan. Dat deze praktijk voorkomt binnen de Koerdische / Iraakse cultuur wordt op zich niet betwist. Echter, een loutere verwijzing naar de algemene situatie, volstaat niet om te besluiten dat ook u uw kinderen zal kwijtraken en dat u opnieuw zal moeten huwen. U dient uw vrees in concreto aan te tonen doch blijft hier in gebreke. Uw zonen verklaarden in het kader van hun tweede onderhoud dan weer eigenlijk niets te weten aangaande deze kwestie (CGVS2 M. (...), p. 4 & CGVS2 I. (...), p. 3).

Kan hier nog worden aan toegevoegd dat u via uw broer bovendien enkel te horen zou gekregen hebben dat S. (...) hem meedeelde dat hij / zij voor uw kinderen zou(den) zorgen en voorstelde dat u misschien kon hertrouwen (zie CGVS1, p. 14). Dat S. (...) aldus van plan is uw kinderen af te nemen en u zal moeten hertrouwen, blijkt hieruit geenszins. Zoals reeds opgemerkt steunt u uw vrees in deze op pure veronderstellingen.

Rekening houdende met het geheel van bovenstaande dient dan ook te worden besloten dat uw beweerde vrees niet kan worden weerhouden.

Wat betreft de feiten die zich voordeden in Bosnië en waarbij uw echtgenoot om het leven zou zijn gekomen, wordt voorts opgemerkt dat dit alles vooralsnog niet wordt betwist. Hoewel het CGVS dit ten zeerste betreurt, volstaat dit ook niet om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Dat u uw kinderen zal verliezen en opnieuw zal moeten huwen, is, zoals hierboven aangetoond, niet aannemelijk.

Dat u na het overlijden van uw echtgenoot een alleenstaande vrouw bent en in die hoedanigheid niet naar Irak zou kunnen terugkeren, kan evenmin worden volgehouden. Zoals eveneens hierboven reeds duidelijk werd aangetoond, beschikt u in Irak nog over een sociaal netwerk en kon u ook voordien, voor uw vertrek uit Irak, rekenen op hun bijstand. U brengt op geen enkel moment elementen aan waaruit kan blijken dat u en uw kinderen ingeval van een terugkeer niet opnieuw op uw familie en hun steun zouden kunnen rekenen en / of niet bij hen zouden terecht kunnen.

De voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Wat betreft uw medisch dossier blijkt dat u in België meerdere onderzoeken gedaan heeft, iets wat niet betwist wordt.

Wat betreft de kopie van de personalia pagina van uw paspoort en de kopie van uw levensakte kan opgemerkt worden dat hier uw persoonsgegevens op te vinden zijn, ook zaken die niet betwist worden.

U legde tevens een USB stick voor. Vreemd genoeg kon u zelf niet aangeven wat de inhoud hiervan was. Uw broer zou u dit gegeven hebben met de melding dit voor te leggen bij het CGVS (zie CGVS p. 12).

Op de USB stick waren enkele foto's van een (onherkenbaar) lijk, een overlijdensakte, een koppel dat elkaar omhelst te zien en de personaliapagina van het paspoort van – vermoedelijk – uw echtgenoot te

zien. Daarnaast bevatte de usb ook een video waar u en uw familie onbekenden omhelzen op een onbekende locatie en een video waar u en uw kinderen emotioneel bij een doodskist zitten. Deze foto's en beeldmateriaal kunnen geen ander licht werpen voorgaande. Hoogstens blijkt uit deze stukken uw echtgenoot zijn identiteit en het feit dat hij om hij overleden is. Los van het feit dat uit de stukken niet kan worden afgeleid waar en onder welke omstandigheden uw echtgenoot zou zijn overleden, kan dit beeldmateriaal geenszins aantonen dat u, zoals u beweert, ingeval van een terugkeer naar Irak uw kinderen zal moeten afgeven aan uw schoonbroer en zelf zal moeten hertrouwen. Evenmin kan dit beeldmateriaal een ander licht werpen op bovenstaande bevindingen aangaande de medische problemen van u en uw kinderen en het netwerk waarover u beschikt in Irak.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw zonen werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 juli 2019 werd een nieuwe regionale regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie zet er de plattelandsbevolking onder druk, vernielt infrastructuur en landbouwgebied en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren bestookt door raketaanvallen en luchtaanvallen toe te schrijven aan de sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk, Erbil, Suleimaniyah en Zakho. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking. In het najaar van 2020 en in het voorjaar van 2021 nam het aantal incidenten waarbij burgerdoden vallen, weer af.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen – waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) –, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Dit leidde tot ontheemding in de getroffen regio's. De beschikbare informatie bevat geen melding van burgerslachtoffers die bij deze acties te betreuren zouden zijn. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low

level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility_.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofd van uw twee zonen door de Commissaris-generaal werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoeker – i.e. de zoon van verzoekster en de broer van tweede verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse soennitische Koerd te zijn geboren op (...) 1997 in Erbil (Noord-Irak, Koerdisch Autonome regio – KAR). U ging tot het vijfde leerjaar naar school en heeft daarna een maand in een cd-winkel gewerkt. U woonde tot uw vertrek uit Irak samen met uw ouders A. M. (...) en A., H. K. A. (...), uw broer M., I. A. M. (...) en uw zussen N. (...) en I. (...).

U en uw broer zijn allebei ziek. A. (...) heeft nierproblemen. Uzelf heeft ook nierproblemen en problemen met uw ontlasting. Doorheen de jaren gingen jullie op en af naar Iran en India voor verscheidene

onderzoeken en operaties. Er werd jullie in die ziekenhuizen aangeraden om een medische oplossing in Europa te gaan zoeken voor jullie medische problemen.

Op 5 augustus 2019 verlieten jullie met het gezin Irak. Jullie reisden met het vliegtuig richting Turkije en verbleven daar een week alvorens illegaal naar Griekenland verder te reizen. Van hieruit reisden jullie illegaal verder via de Balkanroute en na een lange periode belandden jullie in een vluchtelingenkamp in Bosnië. Eind maart 2020 raakte uw vader in het vluchtelingenkamp gewond nadat hij, tijdens een protest van de bewoners in de het kamp en de chaos die er toen heerste, door een bewaker op zijn hoofd werd geslagen. Uw vader viel bewusteloos en lag ruim een maand in het ziekenhuis. Uw vader is er uiteindelijk overleden. Wat er precies gebeurd is en waaraan uw vader nu feitelijk overleden is, werd jullie nooit meegedeeld. Jullie konden hem tijdens zijn hospitalisatie ook nooit bezoeken omwille van corona. Na het overlijden van uw vader reisde uw oom Z. H. (...), de broer van uw moeder die reeds lange tijd in België woont, naar Bosnië en regelde alles in verband met de repatriëring van uw vaders lichaam naar Irak. Uw moeder besloot hierop, samen met u, uw broer en twee zussen naar België verder te reizen. Via Z. (...) vernam uw moeder immers dat S. (...), de broer van uw overleden vader, vanuit Irak naar Z. (...) had gebeld en hem had meegedeeld dat hij de voogdij over uw zussen zal opeisen nu uw vader overleden is.

U reisde met uw moeder, broer en zussen naar België en u verzocht hier, net als uw moeder en broer, op 7 september 2021 om internationale bescherming.

U haalde naast voorgaande nog aan dat jullie getraumatiseerd zijn door hetgeen in Bosnië met uw vader is gebeurd. Voornamelijk uw broer I. (...) gaat hier slecht mee om. Toen hij vernam dat jullie vader overleden was, viel hij bewusteloos. Hij is kwaad omwille van wat met uw vader gebeurde alsook gefrusteerd omwille van zijn medische problemen. Dit alles maakt hem vaak drifting en agressief.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een medisch rapport (origineel) en de personaliapagina van uw paspoort.

Uw moeder legde in het kader van haar gehoor volgende stukken neer : medisch rapport (origineel), personaliapagina van haar paspoort (kopie), een levensakte (kopie), een overlijdensakte (kopie), papieren van de ambassade in Bosnië (kopie) en een USB stick. Uw moeder had zelf geen idee wat er op de USB-stick staat maar haar broer raadde haar aan deze voor te leggen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de historiek van uw medisch dossier blijkt dat u maar één nier heeft die bovendien maar deels werkzaam is (zie medisch dossier).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u er nadrukkelijk erop gewezen dat u tijdens het gehoor ten allen tijde kon aangeven indien u (extra) pauzes wou en altijd kon vragen om naar de toilet te gaan (CGVS1, p. 2). Op geen enkel moment haalde u zulks aan noch verklaarde u dat u omwille van uw gezondheidsproblemen niet (langer) aan het gehoor kon deelnemen. Doorheen de persoonlijke onderhouds bleek ook niet dat u, omwille van uw gezondheidsproblemen, niet (langer) in staat was deel te nemen aan de gehoren. U werd op het einde van beide onderhouds immers nog uitdrukkelijk gevraagd of u nog iets wou toevoegen en of alles goed begrepen had. U antwoordde telkens bevestigend (zie CGVS1, p. 13 en CGVS2, p. 5).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw relaas integral steunt op dezelfde motieven als deze aangehaald door uw moeder in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. U haalde hier geen andere bijkomende elementen aan. In hoofde van uw moeder werd evenwel besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Daar u uw relaas steunt op dezelfde verklaringen als uw moeder kan in uw hoofde bijgevolg evenmin besloten worden tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming en kan in casu volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw moeder.

Deze motivering luidt als volgt :

"(...)"

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw zonen werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de

veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabielere is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 juli 2019 werd een nieuwe regionale regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie zet er de plattelandsbevolking onder druk, vernielt infrastructuur en landbouwgebied en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren bestookt door raketaanvallen en luchtaanvallen toe te schrijven aan de sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk, Erbil, Suleimaniyah en Zakho. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking. In het najaar van 2020 en in het voorjaar van 2021 nam het aantal incidenten waarbij burgerdoden vallen, weer af.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen – waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) –, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Dit leidde tot ontheemding in de getroffen regio's. De beschikbare informatie bevat geen melding van burgerslachtoffers die bij deze acties te betreuren zouden zijn. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidsperoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility_.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten kunnen ook geen ander licht werpen op voorgaande. De personaliapagina van uw paspoort toont uw persoonsgegevens aan. Deze staan vooralsnog niet ter discussie maar hebben geen uitstaans met uw relaas. Uw Belgisch medisch dossier toont uw medische problemen aan. Ook deze elementen worden in voorgaande niet betwist, maar deze kunnen, zoals hierboven duidelijk werd aangetoond, het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde niet aantonen.

Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat ook in hoofde van uw broer I. (...) werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoeker – i.e. de zoon van verzoekster en de broer van eerste verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse soennitische Koerd te zijn geboren op (...) 1999 in Erbil (Noord-Irak, Koerdisch Autonome regio – KAR). U ging tot het vijfde leerjaar naar school en heeft daarna eenmaal een maand

gewerkt. U woonde tot uw vertrek uit Irak samen met uw ouders A. M. (...) en A., H. K. A. (...) uw broer M., M. A. M. (...) en uw zussen N. (...) en I. (...).

U en uw broer zijn beiden ziek. A. (...) heeft nierproblemen. Uzelf heeft ook nierproblemen en problemen met uw ontlasting. Doorheen de jaren gingen jullie op en af naar Iran en India voor verscheidene onderzoeken en operaties. Er werd jullie in die ziekenhuizen aangeraden om een medische oplossing in Europa te gaan zoeken voor jullie medische problemen.

U kan er zich niet veel van herinneren maar denkt ergens in 2019 Irak verlaten te hebben, met uw ouders, broer en zussen, met het vliegtuig richting Turkije. Jullie verbleven een week in Turkije alvorens illegaal naar Griekenland te reizen. Van hieruit reisden jullie illegaal verder via de Balkanroute. Jullie belandden in een vluchtelingenkamp in Bosnië. Op een dag, ergens in 2020, zou uw vader gewond geraakt zijn toen hij, tijdens een protest dat uitbrak in het kamp onder de bewoners, door een bewakingsagent op het hoofd geslagen werd. Uw vader viel bewusteloos en lag vervolgens een halfjaar in het ziekenhuis alvorens hij overleed. Wat er precies gebeurd is en waaraan uw vader nu feitelijk overleden is, werd jullie nooit meegedeeld. Jullie konden hem tijdens zijn hospitalisatie ook nooit bezoeken omwille van corona. U bent getraumatiseerd door deze gebeurtenissen en gaat hier slecht mee om. U bent, los van de frustratie over uw medische problemen, ook kwaad omwille van uw vader, wat u frequent driftig en agressief maakt.

Uw oom Z. H. (...), de broer van uw moeder die reeds lange tijd in België verblijft, kwam na het overlijden van uw vader naar Bosnië om alles te regelen in verband met de repatriëring van uw vaders lichaam naar Irak. Uw moeder besloot vervolgens met u, uw broer en zussen naar België verder te reizen. Via uw oom Z. (...) vernam uw moeder immers dat uw oom S. (...), de broer van uw vader die in Irak woont, de voogdij over uw zussen claimt nu uw vader overleden is. U reisde met uw moeder, broer en zussen naar België en verzocht hier, net als uw moeder en broer, op 7 september 2021 om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een medisch rapport (origineel) en de personaliapagina van uw paspoort (kopie).

Uw moeder legde in het kader van haar gehoor volgende stukken neer : medisch rapport (origineel), personaliapagina van haar paspoort (kopie), een levensakte (kopie), een overlijdensakte (kopie), papieren van de ambassade in Bosnië (kopie) en een USB stick. Uw moeder had zelf geen idee wat er op de USB-stick staat maar haar broer raadde haar aan deze voor te leggen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de historiek van uw medisch dossier blijkt dat u een verstoorde glomerulaire functie heeft van uw linkernier met zeer trage corticale tracerstapeling (zie medisch dossier). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u ook met psychologische problemen kampt. Deze ontstonden na het overlijden van uw vader. U verklaarde soms agressief te zijn, migraine, diabetes en geheugenproblemen te hebben (CGVS1, p. 10).

Kan vooreerst opgemerkt worden dat u wat betreft de psychologische problemen en geheugenproblemen waar u mee stelt te kampen niet verder komt dan het uiten van loutere beweringen die u op geen enkele manier weet te staven. Ook uw diabetes wordt op geen enkele manier ondersteund door enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs. Uit uw persoonlijke onderhoud kwam overigens ook nergens naar voor dat u omwille van psychologische, dan wel geheugenproblemen en/of diabetes niet in staat was deel te nemen, dan wel belemmerd werd in uw deelname aan de persoonlijke onderhoud.

Uw nierproblemen zijn wel aangetoond en tijdens uw persoonlijke onderhoud werd hier dan ook rekening mee gehouden.

Zo werd er nadrukkelijk op gewezen dat u tijdens het gehoor ten allen tijde kon aangeven indien u (extra) pauzes wou en altijd kon vragen om naar de toilet te gaan (CGVS, p. 2). Op geen enkel moment tijdens uw gehoren haalde u zulks aan, vroeg u om een extra pause noch verklaarde u dat u omwille van uw gezondheidsproblemen niet (langer) aan het gehoor kon deelnemen. Zulks bleek ook niet tijdens de persoonlijke onderhoud zelf. U werd op het einde van uw persoonlijke onderhoud bovendien ook uitdrukkelijk gevraagd of u alle vragen en de tolk goed had begrepen en antwoordde hier ook telkens bevestigend (zie CGVS1, p. 12 en CGVS2, p.3). Er zijn in uw dossier aldus geen elementen voorhanden

waaruit blijkt dat u omwille van medische situatie niet in staat was deel te nemen aan uw procedure internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich integraal steunt op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door uw moeder in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. In hoofde van uw moeder werd echter besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Daar u uw verzoek integraal steunt op dezelfde motieven als aangehaald door uw moeder kan ook in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming en kan in casu volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering aangehaald in de beslissing die werd genomen in hoofde van uw moeder. Deze motivering luidt als volgt:

"(...)"

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw zonen werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 juli 2019 werd een nieuwe regionale regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie zet er de plattelandsbevolking onder druk, vernielt infrastructuur en landbouwgebied en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren bestookt door raketaanvallen en luchtaanvallen toe te schrijven aan de sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk, Erbil, Suleimaniyah en Zakho. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal

burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking. In het najaar van 2020 en in het voorjaar van 2021 nam het aantal incidenten waarbij burgerdoden vallen, weer af.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen – waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) –, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Dit leidde tot ontheemding in de getroffen regio's. De beschikbare informatie bevat geen melding van burgerslachtoffers die bij deze acties te betreuren zouden zijn. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten kunnen ook geen ander licht werpen op voorgaande. De personaliapagina van uw paspoort tonen uw persoonsgegevens. Deze staan vooralsnog niet ter discussie maar hebben geen uitstaans met uw relaas. Uw Belgisch medisch dossier toont uw medische (nier-)problemen aan. Ook deze elementen worden in voorgaande niet betwist, maar deze kunnen, zoals hierboven duidelijk werd aangetoond, het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde niet aantonen

Volledigheidshalve dient hier nog te worden aan toegevoegd dat ook in hoofde van uw broer werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekende partijen citeren de artikelen 48/3, § 1, en 48/4 van de Vreemdelingenwet en betogen vervolgens als volgt:

“Verzoekster kan niet terugkeren naar Irak omdat ze via haar broer vernam dat haar schoonbroer S. (...), de broer van haar overleden echtgenoot, hem opbelde met de melding dat hij de voogdij over haar kinderen wil en voorstelde dat verzoekster in Irak opnieuw zou trouwen.

Het CGVS stelt wel dat deze praktijk voorkomt binnen de Koerdische/Iraakse cultuur.

Het CGVS erkent ook dat haar echtgenoot om het leven is gekomen (in Bosnië).

Vreemd genoeg stelt het CGVS dat verzoekster niet als alleenstaande vrouw kan worden beschouwd.

Verzoekster verwijst hierbij naar Algemeen Ambtsbericht Irak oktober 2021, mbt alleenstaande vrouwen, dat bepaalt als volgt:

(...)

(eigen onderlijning)

Hieruit kan afgeleid worden dat, volgens dit ambtsbericht, een alleenstaande vrouw een huishouden betreft met een vrouw als gezinshoofd.

In casu heeft het huishouden van verzoekster enkel verzoekster als gezinshoofd.

Het CGVS stelt dat verzoekster niet als gezinshoofd kan aanzien worden omdat zij in Irak over een sociaal netwerk beschikt. Het sociaal netwerk, waar het CGVS het over heeft, betreft evenwel verzoeksters moeder, die momenteel een hoge leeftijd heeft, en verzoeksters zus, wiens echtgenoot ook reeds overleden is. Er is dus ook geen enkel mannelijk gezinslid in Irak in haar netwerk. Zij wordt wel door een mannelijk familielid bedreigd in Irak, reden waarom zij niet kan terugkeren naar Irak.

Het feit dat verzoekster financieel gesteund wordt door haar broer, die in België woont, doet hier geen enkele afbreuk aan.

Minstens dient verzoekster hier het voordeel van de twijfel te kunnen genieten.

Het CGVS wijst op (beperkte) tegenstrijdigheden, die zich voordoen tussen de verklaringen van verzoekster en haar twee (ernstig zieke) zonen.

Verzoekster wenst hieromtrent te benadrukken dat het CGVS onvoldoende rekening heeft gehouden met het specifieke profiel van verzoekster en van haar twee zonen, die ernstig ziek zijn.

Het Verenigd Koninkrijk heeft hiervoor een Richtlijn (UKBA. Asylum Instructions, Considering Asylum claims and Assessing Credibility, February 2012, p. 15):

“(...)”

Daarnaast wenst verzoekster te verwijzen naar informatie waar verzoekster over beschikt, betreffende het risico op vervolging dat verzoekster loopt bij terugkeer naar Irak-, als (alleenstaande) vrouw (Algemeen Ambtsbericht Irak oktober 2021):

(...)

(eigen onderlijning)

Hieruit volgt dat verzoekster een vrees heeft voor vervolging, minstens loopt zij een reëel risico op ernstige schade (foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing).”

3.2. Stukken

3.2.1. Aan de verzoekschriften worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2.2. Bij haar nota's met opmerkingen voegt verwerende partij de COI Focus “Irak. Corruptie en documentenfraude” van 20 mei 2021 (update). Zij refereert in deze nota's met opmerkingen tevens aan (onder meer) de “Country Guidance Note: Iraq” van EUAA van juni 2022 en aan het “Country of Origin Report Iraq: Security situation” van EUAA van januari 2022.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, Irak, te hebben verlaten omwille van de medische problemen van eerste verzoeker en tweede verzoeker, voor wie zij in Europa een oplossing wilden zoeken. Onderweg zou de echtgenoot van verzoekster, tevens de vader van eerste en tweede verzoeker, in een vluchtelingenkamp zijn omgekomen nadat hij in de chaos bij een protest in het kamp van een bewakingsagent een klap op zijn achterhoofd had gekregen. Na het overlijden van haar echtgenoot zou verzoekster van haar broer vernomen hebben dat haar schoonbroer, S., de voogdij over haar kinderen wou en had voorgesteld dat zij in Irak opnieuw zou trouwen. Om deze reden, alsook omwille van medische problemen van verzoekster en het feit dat verzoekster een alleenstaande vrouw is, verklaren verzoekende partijen niet te willen terugkeren naar hun land van herkomst.

Na lezing van de administratieve dossiers kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekende partijen er niet in slagen om hun vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Wat de medische problemen van verzoekende partijen betreft, wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster als volgt gemotiveerd:

“Wat betreft de nood aan ondersteuning en (medische) zorg voor uw twee zonen, dient te worden opgemerkt dat dit geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Uit uw verklaringen blijkt immers dat het over problemen van louter socio-economische, sociale en medische aard gaat. U haalde moeilijkheden aan om een gepaste behandeling voor uw zonen te krijgen in Irak alsook verwees u naar de financiële kosten die met een behandeling gepaard gaan. Deze problemen ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin volstaan deze problemen om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 §2 a) en bij van de Vreemdelingenwet.

Blijkt immers dat de medische problemen van uw zonen aangeboren zijn en zij hier al voor uw vertrek uit Irak voor in behandeling waren, dit zowel in Irak alsook elders (CGVS2, p. 7). Zo zijn zij onder andere naar ziekenhuizen in India en Iran geweest voor medische bijstand. Uw zoon verklaarde ook in Irak naar het ziekenhuis gegaan te zijn en daar operaties gehad te hebben (CGVS1 A. (...), p. 9). Dat uw zonen aldus geen medische ondersteuning kon krijgen in Irak, dan wel voor uw vertrek uit Irak, wordt hierdoor tegengesproken. Blijkt bovendien dat u, wanneer u met uw zonen naar het buitenland, i.c. India en Iran, reisde voor medische bijstand, ook telkens naar Irak terugkeerde. De medische problemen en hiermee gepaard gaande problemen bleken voordien voor u aldus nooit eerder een reden om Irak te verlaten. Dat er eventueel adequatere medische hulp is in Europa, zoals de dokters u zouden meegedeeld hebben, wordt op zich niet betwist doch dit volstaat ook geenszins om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

Hoe dan ook, wat de medische situatie van uw zonen betreft en voor het verkrijgen van verblijfsvergunning op grond van deze situatie dient u te wenden tot de hiertoe geeïgende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde, op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Kan hier bijkomend opgemerkt worden dat de buitenlandse reizen die jullie voor uw definitieve vertrek uit Irak afgelegd hebben omwille van de medische onderzoeken van uw zonen (zie supra) een bepaalde financiële draagkracht vereisten. U verklaarde dienaangaande financieel bijgestaan te zijn in het verleden door verschillende personen en kennissen, onder andere om de operaties van uw zonen in Iran en India te financieren (CGVS2, p. 5). Daarnaast heeft u ook uw broer in België die in het verleden voor (financiële) hulp zorgde vanuit België. Waarom u aldus nu, ingeval van een terugkeer, niet meer zou kunnen steunen op dit netwerk om u (financieel) bij te staan bij het bekostigen van de behandeling(en) van uw zonen is niet duidelijk. U brengt hieromtrent zelf geen concrete elementen aan waaruit dit kan blijken en de Commissaris-generaal beschikt ook niet over dergelijke elementen.

Uit uw verklaringen blijkt daarentegen dat u ook na uw vertrek uit Irak nog kon rekenen op (financiële) steun van uw broer. Zo zorgde uw broer er, met behulp van de Iraakse ambassade in Bosnië, immers voor dat uw overleden echtgenoot naar Irak werd gerepatrieerd (CGVS2, p. 6). Dat uw broer niet meer zou bereid zijn u in de toekomst verder (financieel) te steunen of hulp te bieden indien nodig wordt hierdoor dan ook tegengesproken.

Dient voorts nog te worden opgemerkt dat u niet enkel op financiële steun kon rekenen, maar ook over een sociaal netwerk beschikt in Irak. Naast uw schoonfamilie – dat u thans problemen met hen kent, kan, zoals uit wat hieronder volgt zal blijken, niet worden aangenomen – en uw oom F. (...) – dat u met hem momenteel geen contact meer zou hebben betreft een loutere bewering die u niet weet te staven – heeft u nog verschillende andere (dichte) familieleden die tot op heden woonachtig zijn in Erbil. Ook al zou het vaststaan dat u met uw oom F. (...) actueel geen contact meer heeft, quod non, blijkt dat u met uw overige dichte familieleden wel degelijk nog steeds contact heeft. U heeft naast uw moeder en uw zus K. (...) ook

nog een tante (langs moederskant) Z. (...) en haar twee zonen. Verder heeft u nog twee tantes (langs vaderskant), genaamd A. (...) en B. (...) (CGVS2, p. 2).

Dat u ingeval van een terugkeer naar Irak aldus niet bij hen zou terechtkunnen, toont u ook niet aan.

Naast de medische problemen van uw zonen, die de hoofdrede waren voor uw vertrek uit Irak, haalde u ook uw eigen medische problemen aan, i.c. maagproblemen, migraine en diabetes (CGVS2, p. 1 & p. 8). In navolging wat reeds werd opgemerkt omtrent de medische problemen van uw zonen, kan ook hier nogmaals worden benadrukt dat medische problemen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en u zich, voor het verkrijgen van verblijfsvergunning op grond van deze problemen, dient te wenden tot de hiertoe geeigende procedure (zie supra). U bracht ook geen concrete elementen aan op grond waarvan kan worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet in uw hoofde omwille van uw medische situatie."

De voormelde motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Voorts hecht de commissaris-generaal om de volgende redenen geen geloof aan de problemen van verzoekster met haar schoonbroer, S., die haar kinderen zou opeisen en zou hebben voorgesteld dat zij opnieuw zou huwen:

"Wat betreft het probleem dat jullie nu zouden hebben met uw schoonbroer S. (...) dient immers opgemerkt te worden dat u hieromtrent geen aannemelijke verklaringen afgelegd heeft en bijgevolg niet heeft kunnen overtuigen dat u daarom heden ten dage risico loopt in Irak.

Allereerst dient onderlijnd te worden dat u en uw zonen tegenstrijdige verklaringen aflegden. Waar u verklaarde dat uw schoonbroer S. (...) voogdij wilt over al uw kinderen waren uw zonen er dan weer van overtuigd dat dit enkel betrekking heeft op uw dochters; dit omdat zij meisjes en minderjarig zijn. Waar u verklaarde dat het uw schoonbroer S. (...) is die achter uw kinderen aanzit, verklaarde uw jongste zoon I. (...) dan weer dat alle ooms uw dochters onder hun hoede willen (CGVS1, p. 14; CGVS1 A. (...), p. 11; CGVS I. (...)1, p. 10-11).

Wat betreft uw schoonbroer zelf, de persoon die u vreest, was het voorts opvallend vast te stellen hoe vaag jullie verklaringen waren. Zo diende u zelf eerst even na te denken over de naam van uw schoonbroer, de persoon die u onrechtstreeks bedreigde en die u vreest (CGVS1, p. 14). Uw zonen hadden ook elk hun moment nodig om op de naam van hun te vrezen oom te komen en I. (...) kon uiteindelijk geen enkele naam van zijn ooms noemen (CGVS1 A. (...), p. 10; CGVS1 I. (...), p. 11). Voorts verklaarde I. (...) ongerijmd dat hij en zijn broer nooit contact hadden met uw schoonbroer(s) en/of hun kinderen. A. (...) verklaarde 'natuurlijk' contact te hebben met zijn ooms, al was dit nooit sterk. Tijdens zijn jeugd kwamen de zonen van oom S. (...) bij jullie thuis spelen en ze zaten ook samen op school (CGVS1 A. (...), p. 11). Volgens A. (...) woonden jullie en uw schoonfamilie bovendien in dezelfde straat woonden (CGVS1 A. (...), p. 11) terwijl I. (...) volstrekt geen idee bleek te hebben waar de ooms woonachtig zijn (CGVS1 I. (...), p. 11). I. (...) en A. (...) verschillen slechts twee jaar in leeftijd en waren respectievelijk twintig en tweeëntwintig jaar bij vertrek. Dat zij over zulke fundamentele zaken ambigue verklaringen afleggen is opmerkelijk.

Los van voorgaande opmerkelijke bevindingen dient hoe dan ook te worden vastgesteld dat u uw vrees voor uw schoonbroer, en meer bepaald dat hij uw kinderen zal afnemen, geenszins heeft aangetoond. Zo steunt u zich op loutere beweringen en pure veronderstellingen.

Uw broer zou zijn opgebeld door uw schoonbroer en zou het nieuws vernomen hebben waarna uw broer u inlichtte. Verder dan het uiten van deze blote bewering – waarbij uw broer bezwaarlijk als een objectieve informatiebron kan beschouwd worden – komt u niet. U zou nooit zelf door uw schoonbroer S. (...) gecontacteerd zijn en u contacteerde hem ook zelf niet om hem hierover aan te spreken. Bovendien zou S. (...), buiten het ene (beweerde) telefoongesprek met uw broer, voorts geen verdere stappen gezet hebben of druk hebben uitgeoefend om effectief het hoederecht over de kinderen te verkrijgen. Het éénmalige telefoongesprek situeerde u bovendien 'na het overlijden van uw echtgenoot', wat ondertussen twee jaar geleden is. Sindsdien gebeurde hieromtrent niets meer (zie CGVS1 p. 14 en 15). Er kan dan ook bezwaarlijk gesproken worden van doorgedreven pogingen van S. (...) uit om het hoederecht over de kinderen op te eisen. U toont geenszins in concreto aan het risico te lopen daadwerkelijk uw kinderen te verliezen in geval van een terugkeer naar Irak.

Ook in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud kon u geen verdere concrete elementen aanbrengen die uw vrees uw kinderen te verliezen konden ondersteunen. Zo verklaarde u opnieuw verder niets meer vernomen te hebben aangaande deze kwestie. Buiten het ene (beweerde) telefoongesprek tussen uw broer en schoonbroer gebeurde er verder niets concreet. Op de vraag waarom u dan zo zeker was dat uw kinderen afgenomen zouden worden, kwam u niet verder dan te verwijzen naar de algemene Koerdische cultuur (CGVS2, p. 7-8). Het mag duidelijk zijn dat dit niet kan volstaan. Dat deze praktijk voorkomt binnen de Koerdische / Iraakse cultuur wordt op zich niet betwist. Echter, een loutere verwijzing

naar de algemene situatie, volstaat niet om te besluiten dat ook u uw kinderen zal kwijtraken en dat u opnieuw zal moeten huwen. U dient uw vrees in concreto aan te tonen doch blijft hier in gebreke. Uw zonen verklaarden in het kader van hun tweede onderhoud dan weer eigenlijk niets te weten aangaande deze kwestie (CGVS2 M. (...), p. 4 & CGVS2 I. (...), p. 3).

Kan hier nog worden aan toegevoegd dat u via uw broer bovendien enkel te horen zou gekregen hebben dat S. (...) hem meedeelde dat hij / zij voor uw kinderen zou(den) zorgen en voorstelde dat u misschien kon hertrouwen (zie CGVS1, p. 14). Dat S. (...) aldus van plan is uw kinderen af te nemen en u zal moeten hertrouwen, blijkt hieruit geenszins. Zoals reeds opgemerkt steunt u uw vrees in deze op pure veronderstellingen.

Rekening houdende met het geheel van bovenstaande dient dan ook te worden besloten dat uw beweerde vrees niet kan worden weerhouden."

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissingen baseert. Te dezen ondernemen verzoekende partijen in voorliggende verzoekschriften geen ernstige poging om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het herhalen dat verzoekster niet kan terugkeren naar Irak omdat ze via haar broer vernam dat haar schoonbroer hem opbelde met de melding dat hij de voogdij over haar kinderen wil en voorstelde dat zij in Irak opnieuw zou trouwen, het benadrukken dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) stelt dat deze praktijk voorkomt binnen de Koerdische/Iraakse cultuur en erkent dat de echtgenoot van verzoekster om het leven is gekomen, blijven verzoekende partijen daartoe echter in gebreke.

Waar verzoekende partijen nog benadrukken dat het CGVS wijst op (beperkte) tegenstrijdigheden tussen hun onderlinge verklaringen, maar daarbij onvoldoende rekening hield met hun specifieke profiel, waarbij zij erop wijzen dat eerste en tweede verzoeker ernstig ziek zijn, stelt de Raad vast dat zij nalaten *in concreto* toe te lichten op welke wijze hun profiel een invloed had op de verklaringen die zij aflegden die dusdanig zijn dat dit de verschillende tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen kunnen verklaren. Met dit betoog en door de vastgestelde tegenstrijdigheden af te doen als 'beperkt', beperken verzoekende partijen zich tot het louter vergoelijken en minimaliseren ervan, doch slagen zij er niet in de verschillende tegenstrijdigheden, die alle steun vinden in de administratieve dossiers, *in concreto* te weerleggen.

Het betoog van verzoekende partijen is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in de administratieve dossiers en betrekking hebben op de kern van hun asielrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motieven in hoofde van verzoekster volledig ongemoeid laten:

"Wat betreft de feiten die zich voordeden in Bosnië en waarbij uw echtgenoot om het leven zou zijn gekomen, wordt voorts opgemerkt dat dit alles vooralsnog niet wordt betwist. Hoewel het CGVS dit ten zeerste betreurt, volstaat dit ook niet om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Dat u uw kinderen zal verliezen en opnieuw zal moeten huwen, is, zoals hierboven aangetoond, niet aannemelijk."

De voormelde motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Tot slot stelt de commissaris-generaal nog dat niet kan worden volgehouden dat verzoekster na het overlijden van haar echtgenoot niet naar Irak zou kunnen terugkeren in haar hoedanigheid van alleenstaande vrouw. Dit wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster als volgt beargumenteerd:

"Zoals eveneens hierboven reeds duidelijk werd aangetoond, beschikt u in Irak nog over een sociaal netwerk en kon u ook voordien, voor uw vertrek uit Irak, rekenen op hun bijstand. U brengt op geen enkel moment elementen aan waaruit kan blijken dat u en uw kinderen ingeval van een terugkeer niet opnieuw op uw familie en hun steun zouden kunnen rekenen en / of niet bij hen zouden terecht kunnen."

Verzoekende partijen gaan uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissingen waar zij in hun verzoekschriften voorhouden dat daarin wordt gesteld dat verzoekster niet als alleenstaande vrouw kan

worden beschouwd. Uit het voorgaande kan immers worden opgemaakt dat niet kan worden volgehouden dat verzoekster na het overlijden van haar echtgenoot niet naar Irak zou kunnen terugkeren in haar hoedanigheid van alleenstaande vrouw, wat iets anders is dan dat zij geen alleenstaande vrouw zou zijn. Het citaat uit het *“Algemeen Ambtsbericht Irak”* van oktober 2021 is dan ook niet dienstig. Voorts constateert de Raad dat verzoekende partijen ook in hun verzoekschriften geen dienstige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij ingeval van een terugkeer niet opnieuw op hun familie en hun steun zouden kunnen rekenen en/of niet bij hen zouden terecht kunnen. Waar zij aanvoeren dat er geen enkel mannelijk gezinslid is in het netwerk van verzoekster in Irak en dat verzoekster wel door een mannelijk familielid wordt bedreigd in Irak, gaan verzoekende partijen eraan voorbij dat de door hen voorgehouden problemen met de schoonbroer van verzoekster niet geloofwaardig werden geacht en dat verzoekster ook een oom en verschillende andere dichte familieleden heeft.

Waar verzoekende partijen nog verwijzen naar het *“Algemeen Ambtsbericht Irak”* van oktober 2021 en menen dat daaruit volgt dat verzoekster een vrees heeft voor vervolging of minstens een reëel risico op ernstige schade loopt, wijst de Raad erop dat een vrees voor vervolging *in concreto* moet worden aangetoond. Te dezen kan uit het door verzoekende partijen in hun verzoekschriften aangehaalde citaat niet blijken dat dit betrekking heeft op de persoon van verzoekster. Evenmin kan eruit blijken dat er in Irak sprake is van groepsvervolging waarbij alle (alleenstaande) vrouwen het slachtoffer worden van huiselijk en eer-gerelateerd geweld. Door louter uit deze informatie te citeren, zonder deze op hun persoonlijke situatie te betrekken, en te stellen dat verzoekster een alleenstaande vrouw is die in Irak enkel nog vrouwelijke familieleden heeft wonen, blijven verzoekende partijen daartoe in gebreke.

De documenten die zijn opgenomen in de administratieve dossiers (administratief dossier verzoekster, stuk 5, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster als volgt over de door verzoekende partijen voorgelegde documenten:

“Wat betreft uw medisch dossier blijkt dat u in België meerdere onderzoeken gedaan heeft, iets wat niet betwist wordt.

Wat betreft de kopie van de personalia pagina van uw paspoort en de kopie van uw levensakte kan opgemerkt worden dat hier uw persoonsgegevens op te vinden zijn, ook zaken die niet betwist worden.

U legde tevens een USB stick voor. Vreemd genoeg kon u zelf niet aangeven wat de inhoud hiervan was.

Uw broer zou u dit gegeven hebben met de melding dit voor te leggen bij het CGVS (zie CGVS p. 12).

Op de USB stick waren enkele foto's van een (onherkenbaar) lijk, een overlijdensakte, een koppel dat elkaar omhelst te zien en de personaliapagina van het paspoort van – vermoedelijk – uw echtgenoot te zien. Daarnaast bevatte de usb ook een video waar u en uw familie onbekenden omhelzen op een onbekende locatie en een video waar u en uw kinderen emotioneel bij een doodskist zitten. Deze foto's en beeldmateriaal kunnen geen ander licht werpen voorgaande. Hoogstens blijkt uit deze stukken uw echtgenoot zijn identiteit en het feit dat hij om hij overleden is. Los van het feit dat uit de stukken niet kan worden afgeleid waar en onder welke omstandigheden uw echtgenoot zou zijn overleden, kan dit beeldmateriaal geenszins aantonen dat u, zoals u beweert, ingeval van een terugkeer naar Irak uw kinderen zal moeten afgeven aan uw schoonbroer en zelf zal moeten hertrouwen. Evenmin kan dit beeldmateriaal een ander licht werpen op bovenstaande bevindingen aangaande de medische problemen van u en uw kinderen en het netwerk waarover u beschikt in Irak.”

Deze motieven worden door verzoekende partijen op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekende partijen geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Irak.

3.3.2.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hierboven, onder punt 3.3.1., gedane vaststellingen daarover.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoekende partijen maakten immers doorheen hun opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Irak zouden hebben gekend.

3.3.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie waaraan in de bestreden beslissingen wordt gerefereerd dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In de bestreden beslissingen wordt dit als volgt toegelicht:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw zonen werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de

veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabielere is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 juli 2019 werd een nieuwe regionale regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie zet er de plattelandsbevolking onder druk, vernielt infrastructuur en landbouwgebied en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren bestookt door raketaanvallen en luchtaanvallen toe te schrijven aan de sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk, Erbil, Suleimaniyah en Zakho. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking. In het najaar van 2020 en in het voorjaar van 2021 nam het aantal incidenten waarbij burgerdoden vallen, weer af.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen – waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) –, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Dit leidde tot ontheemding in de getroffen regio's. De beschikbare informatie bevat geen melding van burgerslachtoffers die bij deze acties te betreuren zouden zijn. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de

reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoekende partijen laten deze motieven geheel onverlet. Zij voeren hiertegen niet één argument aan en brengen evenmin enig begin van informatie bij dat aan deze motieven afbreuk zou kunnen doen. Bijgevolg tonen zij niet aan dat de situatie in hun land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.3.2.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land (en regio) van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.4. Waar verzoekende partijen in "de meest ondergeschikte orde" vragen om hun dossier te willen verzenden naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X, X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 4 januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN